

DRIVA
 Stadig flere ekstremportere tar i bruk de stupbratte fjellsidene som omkranser Sunndalsøra, for å utøve det de mer makelig anlagte av oss vil anse som en vanvittig søken etter risikofylte opplevelser og det store kicket. Advarselen «Ikke prøv dette sjøl uten nødvendig erfaring» burde kanskje fulgt med saka vår om fjellsidekjørerne som reiser til Sunndal for virkelig å stå på ski.

Driva

altaposten
 Finnmark og finnmarkingene bør selvfølgelig ikke takke og bukke for at noen vil satse i fylket, enten det er mineraler, olje, vindmøller eller Røkkens landanlegg som er saliggjørende. Ressursene er her og det er finnmarkingene som bør avgjøre hvordan ressursene skal forvaltes. Blant annet er det ikke sikkert at vindmøller og oljeplattformer i horisonten er lykken for reiselivsnæringa. Vi mener for vår del at Finnmark har en enestående sjanse til å ta skjea i egne hender i forhold til naturressursene.

Altaposten

” Eg drøymde ein gong om å verta flyvertinne. Men gjennom musikken har eg funne min eigen måte å fly på.

Mari Boine,
 til avisa Nordhordland

Da norske klimaforskere nylig ble spurt om de var enige i hovedkonklusjonene til FN's klimapanel IPCC, svarte 97 prosent ja, skriver Sigbjørn Grønås.

Global oppvarming kan ikke unngås

Men det fins motstand mot IPCC. Den skriver seg nesten utelukkende fra amerikanske institusjoner som har til oppgave å så tvil om global oppvarming. Det merkelige er at en del professorer – som ikke arbeider med klima – uten motforestillinger viderefremidler denne påvirkningen.

Vi vet sikkert at konsentrasjonene av drivhuseffektene øker fra år til år som følge av våre klimautslipp. Vi vet også sikkert at dette gir en økt drivhuseffekt som fører til global oppvarming. Det fins selvsagt andre effekter som kan påvirke klimaet, men de er markert mindre enn økt drivhuseffekt. Den nest største effekten skriver seg fra luftforurensning som gir svevende partikler i atmosfæren, partikler som demper oppvarmingen.

Det som er usikkert er hvor stor oppvarmingen vil bli. Forskerne undersøker blant annet hvor mye varmere det vil bli om konsentrasjonen av CO2 dobles, noe som er vanskelig å unngå i dette århundret (fra den industrielle revolusjon og om effekten av andre klimagasser regnes om til ekvivalenter av CO2). Det beste estimatet er tre grader, men realistiske verdier varierer mellom to og fem grader. Det er større sannsynlighet for at oppvarmingen blir større enn tre grader enn at den blir mindre. Tar en med en del effekter på lengre sikt enn hundre år, øker tallene.

Oppvarmingen de siste tiårene svarer til nesten to grader på 100 år. Så stor oppvarming øker sannsynligheten for alvorlige klimændringer vil inntreffe, for eksempel en betydelig stigning i havets nivå. I forrige mellomstid for 120.000 år siden, var den globale temperaturen cirka én grad varmere enn i dag. Havnivået sto 4 til 6 meter høyere og store deler av Grønlandsisen smeltet. Noen av verdens fremste

INNLEGG

klimaforskere, med James Hansen ved Nasa i spissen, mener at mye is vil smelte i hundreårene som kommer. En stigning på en meter innen hundre år er sannsynlig.

Klimaskeptikerne har hatt flere brukbare argument som etter hvert er blitt gjort maktesløse. I det siste har de hevdet at global temperatur ikke lenger øker. Studerer en variasjonene i global temperatur de siste tiårene, har det i gjennomsnitt vært en markant økning (trend). I tillegg til denne økningen finner en store variasjoner fra år til år og over perioder på en del år. Slik finner en perioder opp til ti år der det i gjennomsnitt ikke var oppvarming. Klimamodeller får fram trenden og viser lignende kortsiktige variasjoner som i virkeligheten, men ikke til riktig tid. Dette skyldes at disse kortsiktige variasjonene har liten forutsigbarhet.

De siste årene har oppvarmingen vært mindre enn den langsiktige trenden. Klimamodellene brukt av IPCC viser forskjellig temperaturforløp for de første 15 årene av dette århundret, noen til og med synkende temperatur. Dette skyldes forskjellige løsninger for de kortsiktige variasjonene. Men den langsiktige trenden, beregnet over flere tiår for alle modellene, viser tydelig oppvarming. Vi kan ikke unngå at den globale oppvarmingen forsetter, men de kortsiktige, for en stor del uforutsigbare variasjonene vil fortsatt gi perioder uten oppvarming. I tillegg vil store vulkanutbrudd kunne dempe oppvarmingen i noen år.

Nå gjelder det, slik Norge og EU har som mål, å begrense oppvarmingen til to grader fra den industrielle revolusjon. Da må utslippene av klimagasser innen 2020 og 2050 ned til henholdsvis 3 og 1 tonn CO2-ekvivalenter per menneske på jorda per år. I Norge er utslippene 12 tonn (internasjonal luft- og skipsfart ikke med) og de øker. Tiden er knapp, vi kan ikke tillate at ukyndige klimaskeptikere sår tvil om nødvendigheten av svære klimakutt. Vi kristne må ta opp kampen, ikke minst sørge for et etisk grunnlag for nye internasjonale avtaler om klimakutt etter 2012.

Sigbjørn Grønås, professor i metrologi, Geofysisk institutt, UiB

Tvilsom bønnefaste?

Felleskristen bønnefaste for ekteskapet og for barnets rett til mor og far er et opprop blant annet undertegnet av biskopene Olav Skjevesland og Odd Bondevik. Dem om det. Men bak står det Den norske kirke. Det er mer betenkkelig. For hvem undertegner de to på vegne av?

Hvis de mener å repre-

sentere Den norske kirke bør man forvente større ydmykhet fra nevnte bi-

REPLIKK

skoper, uavhengig av hva man mener om ekteskapsloven som er på trappene. Kirken har mange meninger om den nye ekteskapsloven. Oppropet gir ube-

hagelige minner fra «kirken» kamp i sin tid mot den nye abortloven. Nå er det homofile og lesbiske anledning til å gifte seg det gjelder. Og som sagt, her er meningene mange. Ingen er imot ekteskapet mellom mann og kvinne, en ramme som gir barn trygghet og forutsigbarhet i livet. Og samtidig ser ganske store deler av

kirken at de samme rammene også kan gjelde for homofile og lesbiske og deres barn. Derfor vil vi andre ikke vite av denne fasten. En faste som sørger over en lov som kan gjøre livet bedre for mange mennesker. Vi vil heller glede oss.

Leif Bremer, sokneprest, Tromsø.

Guds ord, vår største skatt

«Disse ord som jeg byder deg i dag, skal du gjemme i ditt hjerte. Og du skal innprente dem i dine barn. Du skal tale om dem når du sitter i ditt hus, når du går på veien, når du legger deg, og når du står opp.» 5 Mos 6, 6

Det har vært skrevet mye om Guds ord. En dag kom jeg over noe talende som sto i «Gullgruben»: «Herrens ord skulle være i deres hjerte, ikke bare i hodet og som kunnskap.

De skal gi barna Herrens ord fra de er små og vise at Ordet er den største skatt. Det skal bo rikelig hos dem, ikke bare om hellisdagene. Det skal brukes daglig hjemme og ute. Som

ETTERTANKE
 Irene Krokeide
 Alnes

det står i v. 7: 'når du sitter i ditt hus, når du går på veien.'

Guds ord skal helst være det siste om kvelden og det første man griper til om morgenen. Fra Ordet strømmer velsignelsens kilder ut over hjemmet til store og små.

Det er sant som

Luther sier: 'Når hver Guds ord rett lære vil, da står det godt i huset til.'

Å bruke Guds ord flittig er til stor hjelp for å gjøre forholdet godt mellom mann og kone, foreldre og barn, mellom husbond og tjenere. Det har makt i seg til å overvinne mørkets forstyrende krefter.

Ja, Moses påla Israels barn å skrive Guds ord på dørstolpene på sine hus og på byens porter. Alle steder skulle de være omgitt av Guds ord.»

Barna på et barnehjem i Øst-Europa fikk en merkbar bedring i atferden etter at de begynte med brevkurs for å bli kjent i Bibelen. Etter hvert som de lærte bibelhistoriene og Jesu ord å kjenne, ble de mye mer omsorgsfulle og rause mot hverandre.

Der er en sammenheng mellom forkastelse av Guds ord og lovløsheten i et folk.

5 Mos 6, 4-7

Irene Krokeide Alnes er husmor og sangevangelist i Indremisjonsforbundet

Daglig bibelvers på SMS: Send **BIBEL** til 1933
 Tjenesten er levert av boomerang media og koster kr. 1,50 per mottatt melding

I DAG BER VI FOR

- De som mangler arbeid
- Forberedelsene til sommerens kristne arrangementer
- Forbud mot klasebomber